

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului Ioan Scărarul

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este numele celor închinați Mie, acesta este semnul prin care se cunosc cei ce sunt fiii lui Dumnezeu între oameni, între fiii oamenilor. Fiii oamenilor se pot face fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin faptele credinței, prin umilință și prin faptele umilinței, căci credința fără de umilință este credință moartă, credința fiilor oamenilor.

Fiilor din grădina Mea de pe pământ, pace vouă! Aveți nevoie de pace, că sunteți apăsăți de grijile lucrului Meu cu voi. Pace vouă, fiilor trudiți! Mângâiați-vă mângâindu-vă. Învățați-vă învățându-vă. Întăriți-vă întărindu-vă, căci unii altora vă sunteți putere prin puterea Mea, putere pentru mângâiere, pentru învățătură și pentru întărire de suflet. Cuvinte dulci și sfinte să iasă din voi și pentru voi, căci Eu prin voi vă dau și vouă și celor ce primesc în dar de la Mine prin voi. Eu prin voi am dat la mulți mângâiere și binefacere, dar e greu de priceput această taină, că este taină tot ceea ce vine din cer. Eu prin voi am să dau și de acum tot ce am de dat peste pământ și peste om; la unii le voi da binefacere pentru binefacere, iar la alții le voi da ceea ce lucrează ei pentru Mine și pentru voi, căci mulți sunt cei ce au întors cu rău binelui Meu între cer și pământ, dar voi mângâiați-vă mângâindu-vă, că voi știți taina mângâierii. Cine este cel ce știe taina mângâierii? Toți oamenii au schimbat în păcat acest cuvânt. Toți oamenii au dat de la ei adevărul cuvintelor, și Eu n-am pe cine să încununez pentru înțelepciunea lui întru sfințenia cuvintelor sfinte. Toate cuvintele, de la Mine sunt, iar cele ce nu sunt sfinte, nu sunt de la Mine și nu sunt cuvinte, ci sunt împotriva cuvintelor, împotriva Mea sunt.

Voi veni la voi cu sfinții și cu mucenicii, ca să grăiesc cu rămășița poporului Meu și s-o învăț iar și iar, căci sfințenia se trăiește, că aceasta înseamnă învățătură. Învăătura fără de sfințenie, fără de trăirea în sfințenie, nu este învățătură, căci numai învăătura sfântă se cheamă învățătură. Înțeleptul care trăiește în păcate, să nu se laude cu înțelepciunea sa, iar dacă vrea să-și spună înțelept, să vină la Mine și să-și curețe trupul și inima și duhul de păcate. Să vină cel înțelept să vorbească despre păcatele sale, căci aceasta este înțelepciune, iar altfel, înțelepciunea lui se face păcat. La nimic nu este bună înțelepciunea celui ce trăiește în păcate. Ea nu-i ajută nici lui, nici altora, căci omul cel păcătos nu este veșnic nici el, nici înțelepciunea lui. Înțelepciunea care nu-l curăță pe om de păcatele lui, aceea este fărădelege, și va pieri cu tot cu trupul ei, căci scris este în Scripturi: *«Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru îndeletnicirile lor»*.

O, fiilor învățați de Mine, iată darurile cele sfinte ale înțelepciunii, dar cine este cel ce vine la Mine ca să ia din ele? Eu am dat acest dar la tot omul care vine să ia de la Mine, dar cine este cel ce înțelege chemarea Mea cea veșnică în om? Cine-și vede păcatele lui, și apoi sculându-se și mărturisindu-le numaidecât, și nu altădată, acela este om smerit cu inima și umilit cu duhul, și își îngrijește statura pentru fiecare clipă întru venirea Mea, căci venirea Mea va fi în vreme de noapte, va veni ca furul, adică pe neașteptate. Cine nu face veghe pentru cele ale vieții lui, acela doarme nepăsător în mândria lui, în părerea de sine a lui, în iubirea de sine, în mulțumirea de sine, prin omul cel din afară, care-l ascunde pe cel dinăuntru. Omul este nepăsător pentru venirea Mea, iar când Eu vin, îl găsesc pe om mâncând și bând și desfrânându-se întru plăcerile sale. Dar vouă vă spun, și mereu vă spun: mângâiați-vă mângâindu-vă, și învățați-vă învățându-vă, căci Eu sunt aproape, Eu sunt la ușă și vin când nimeni nu se așteaptă să vin.

Îmbățați-vă de dor, fiilor numiți de Mine popor al venirii Mele, că Eu vin pentru cei plini de dor. Omul se îmbată de vin, dar vinul este șarpe, și voi știți taina Mea cu voi. Omul a făcut din

vin șarpe. Omul dă vina pe Mine când bea vin, că zice că Eu am binecuvântat vinul. Nu, omule! Vin împotriva ta și spun: nu! Eu am binecuvântat paharul Meu, nu paharul tău, iar în paharul Meu este suferință, nu vin, ci este Sângele Meu. Poți tu să faci din vin Sângele Meu? Nu poți. Taci dacă nu poți. Taci și nu mai păcătuiești împotriva tainelor Mele care nu sunt de pe pământ, ci sunt din cer. Dar n-ai văzut tu ce a pățit Noe dacă a făcut vin? Iată, vinul este șarpe, și tu zici că acest șarpe este sfânt. Sfânt este numai Sângele Meu, căci Eu am făcut din vin sânge, iar tu faci din vin păcat; faci veselie, nu suferință; faci moarte, nu viață, căci scris este: *«Vinul veselește inima omului»*.

O, fiilor învățați de Mine, iată, din vorbirea Mea între Mine și voi dau omului înțelepciune. O, de ar lua omul înțelepciunea cuvintelor ca să trăiască și să fie viu în vecii vecilor! O, fiilor, omul este nepăsător, dar cutremur cerul ca să curgă din el cuvântul Meu peste pământ și peste omul care stăpânește pământul zicând că e al lui pământul. Iată, Eu când răscumpăr pentru Mine pământul petecuț cu petecuț, Mă trudesă să-i plătesc omului pământul, căci vreau să fie al Meu pământul, fiindcă Eu l-am făcut, nu omul.

Vin cu cuvântul binecuvântării Mele peste petecuțul de pământ răscumpărat acum pentru Mine. Nu fiți apăsăți pentru lucrul Meu cel greu pe care-l trudesă prin voi. Lăsați povara jos, căci Eu sunt Cel ce pot. Pământul cel răscumpărat pentru Mine prin voi, saltă de viață, căci Eu scriu pe el *„pământ nou pentru cer nou“*. Binecuvântat să fie pentru pământ nou petecuțul cel proaspăt trecut pe numele Meu și pe numele vostru. Curățiți-l cu apă sfințită, cu viață sfințită și sfântă, căci cine este sfințit de Mine, trebuie să fie sfânt apoi. Curățiți-l cu lucrarea Mea cea sfântă pe el, curățiți-l cu cuvântul, căci așa lucrez Eu prin voi. Curățiți pământul, fiilor curățitori din partea Mea.

Fericit este omul care înțelege ce lucrez Eu prin voi peste pământ. Aceluia îi voi da pacea Mea, pace plină de odihnă, loc cu verdeață, viață fără suspin și fără întristare, viață dulce, căci viața pe pământ este amară, fiilor dulci. Fiți dulci înaintea Mea, că Mi-e dor de dulce, fiilor. Fiii oamenilor Mă hrănesc de două mii de ani cu fiere și cu oțet, dar voi fiți mângâierea Mea, mângâindu-Mă și îndulcindu-Mă cu dulceața Mea din voi. Mângâiați pe cei ce Mă sprijinesc pe Mine și pe voi, căci Eu, Domnul, îi mângâi pe ei și îi îndulcesc cu darurile Mele, cu binefacerile Mele, cu belșug îi îndulcesc pe cei ce Mă ajută ca să pot Eu peste pământ și să fac pământ nou și cer nou.

Fac cerul sul, precum am proorocit. Cartea Mea pe care v-o dau s-o întocmiți peste voi și peste pământ, se numește sul, cerul făcut sul, cuvântul cerului care vine pe pământ și se face sul, cuvânt de viață, cuvânt sfânt pentru înțelepciune sfântă, duh de mângâiere pentru cei mângâiați de Mine, duh de bucurie pentru cei ce iubesc bucuria Mea, bucuria cea sfântă. Amin, amin, amin.

08/21-03-1999